

Visitationspredikan Enånger-Njutånger

Njutångers kyrka 2022-09-18

14:e söndagen efter trefaldighet: Enheten i Kristus

Visitationens tema: Det stora i det lilla – möten och relationer

Enheten i Kristus – det är dagen tema. Har du tänkt på att det finns en viss skillnad i betydelsen i orden "enhet" och "enighet"? Enhet är en grupp som av någon anledning hör ihop – det kan vara en intresseförening, en skolklass, en arbetsplats – eller en trosgemenskap – Kristna! Enighet innebär att man är helt överens, tycker likadant... Det här är spännande: Man kan alltså ingå i en enhet utan att det för den skull rådet total enighet i precis allt!

Den här veckan har jag på uppdrag av biskopen i Uppsala stift fått genomföra prostvisitation här i Enånger-Njutångers församling, temat för visitationen har varit "Det stora i det lilla – möten och relationer", och samtalen har handlat om hur vi som kyrka och kristna kan nå ut med evangeliet/det glada budskapet genom mötet med människor i bygden och genom samarbete med andra aktörer i samhället. Vi har besökt församlingens kyrkor och samtalat om vilka verksamheter som bedrivs där och vilka visioner som finns för framtiden så att man ska kunna öppna upp och attrahera fler människor med olika slags gudstjänster och andra tillfällen till möten och samlingar. "Var ödmjuka och sätt andra högre än er själva. Tänk inte bara på ert eget bästa utan också på andras." skriver aposteln till de troende i Filippi i dagens episteltext – det gäller i allra högsta grad också oss idag! Om vi ska kunna nå ut till människor kan vi inte sätta oss på höga hästar och tro att vi är förmer än andra. Jesus själv säger i evangelietexten "Jag är mitt ibland er som er tjänare" – törs vi bli som han? Här i Enånger-Njutånger har jag vid de samtal som förts med förtroendevalda, anställda, ideella och representanter för EFS Missionsförening upplevt att det finns en vilja att arbeta aktivt för att anpassa verksamheter och lokaler till de behov som finns.

För att kunna gå ut och göra folk till lärjungar behöver vi, liksom lärjungarna, veta vilka vi är och vilken plats vi faktiskt har bland andra människor i det omgivande samhället.

En av mina farbröder var i många år kyrkoherde långt uppe i Norrland, han kom ibland med små tips till en annan ung präst (jag) – till exempel hur man möblerar en stor sal i en prästgård med en enda stol så att det inte ser tomt ut!!! Men också riktigt viktiga saker, som när jag som nybliven präst kände mig besvärad över att riktigt gamla människor på pensionärshemmet reste sig upp för att hälsa på mig, då berättade han om vad som hände när han som nybliven kyrkoherde skulle besöka en gammal dam som bodde ensam i en avlägsen stuga. Tanten hade skottat bort snön framför stugan och klätt sig i sina finkläder. "Inte ska tant göra sånt besvär för mig" sa den unge prästen. – "Inte gör jag mig till för pastorn" svarade hon "det är för hans ämbete!"

Vi får ibland för oss att allt kretsar kring oss själva som personer och glömmer att vi som kristna representerar något så mycket större – Kristus själv! Det handlar alltså inte om mig eller om dig, utan om Kristus när vi ska bygga församling. Det är inte vad du eller jag anser

vara viktigt eller roligt för egen del som har betydelse, utan hur Kristus kan bli känd och älskad av så många som möjligt.

Att temat för visitationen är "Det stora i lilla – möten och relationer" härrör ur en oro att inte nå ut med det kristna budskapet – eller kanske snarare att inte bli "upptäckt" som kyrka... och att gudstjänsterna inte attraherar människorna som bor här.

I Enånger-Njutångers församling finns SEX kyrkor (ja, till och med åtta om man räknar EFS bönhus och kyrksalen på Brogården!) – alla väldigt olika! Vilken tillgång! Här finns alla möjligheter att möta olika människor med olika gudstjänster – för liksom de som representerar församlingen i egenskap av anställda och förtroendevalda är olika och inte alltid helt eniga i allt är också andra församlingsbor olika och attraheras av olika saker, även om alla tillhör samma enhet i Kristus – så även gudstjänsterna måste få vara olika.

Under en vecka har medarbetarna i barn- och ungdomsverksamheten 60 besökare i den öppna Kyrkis-verksamheten i Iggesunds församlingshem och till fritidsverksamheten i Njutångers Folkets Hus kom 25 av 38 möjliga barn! Och barnen tjarar om att kören ska börja igen. Mammor träffas till "Mammakvällar", invandrarkvinnor möts, det finns bibelstudiegrupp, stickcafé och andra träffar. Här finns alla möjligheter att bjuda in till gudstjänst fast i andra former och på andra dagar – i Iggesunds kyrka skulle man t ex kunna ha Messy Church eller Gud och spaghetti på vardagskvällar, där mat, aktivitet och gudstjänst ryms vid ett och samma tillfälle för att nå hela familjen på dagar och tider när de har möjlighet att komma. En gudstjänst som firas klockan 17 en torsdag är inte mindre gudstjänst än den som firas klockan 11 på en söndag!

I Svenska kyrkan ska varje församling ha en församlingsinstruktion, den ska vara till hjälp och stöd för att församlingen på bästa sätt ska kunna utföra den grundläggande uppgiften (bedriva GUDM) – ni som är förtroendevalda och anställda måste nu arbeta tillsammans för att ta fram en Församlingsinstruktion för Enånger-Njutångers församling, vid träffarna vi haft under veckan har ni fått prova på att arbeta med materialet "Sju Helgade Rum" från vårt vänstift i Wales, jag tror att det eller något annat material kan vara verktyg för att hjälpa er fundera kring och formulera vad just Enånger-Njutångers församling är och vill. Utifrån församlingsinstruktionen kan ni sedan arbeta långsiktigt med församlingsverksamheten.

Att våga se vilka behov som verkligen finns hos de vi möter och sedan tillmötesgå dem utan att göra avkall på det kyrkan står för är stort och leder vidare mot något ännu större -> Enheten i Kristus! När människor ser att vi, trots våra olikheter ändå är ett! Att vi trots att vi möts på olika sätt och med olika förutsättningar inte "tvistar" om vems verksamhet som "är bäst", utan "lever i samma kärlek, eniga i tanke och sinnelag" som aposteln skriver, kan de se att församlingen, kyrkan, "de kristna" är ett.

Möjligheterna i denna församling är oändliga, det gäller bara att våga se dem och inte låsa fast sig vid det gamla invanda. Njutångers kyrka ligger i mitten av den nu mera ganska stora församlingen, den är lagom stor en vanlig söndag därför firas högmässan oftast här, och en gång i månaden i EFS bönhus som också ligger i Njutånger. Så, hur ska församlingens övriga kyrkor nyttjas på ett vettigt sätt så att de inte slutar som museer? Ett bra extempel på att det går att göra tvärtom är ju Enångers gamla kyrka som ägs av Statens Fastighetsverk men

används för församlingens huvudgudstjänst under sommaren! Iggesund kyrka har vi redan pratat om och S:ta Maria i Iggesund fyller sin funktion som det gravkapell den från början var, men används också för samlingar med skolan och gudstjänster under Ekumeniska böneveckan t ex – där finns ett önskemål att återuppta Taizégudstjänsterna. En kyrka att fundera över är Enångers ”nya” kyrka. En jättekyrka byggd för att rymma 1 343 besökare! Just nu är arbetet med att konvertera värmesystemet till bergvärme på gång. Hur ska Enångers kyrka kunna användas på bästa sätt? Går det att i framtiden avgränsa området under läktaren för att inrymma församlingsverksamheten i kyrkan, bygga ett litet kök, använda den stora sakristian för möten och samlingar?

I församlingen finns lägergården Brogården som ägs av EFS Missionsförening i Njutånger. Kan samarbetet med EFS utökas, så att Enånger-Njutångers församling tar ett större ansvar för verksamheten på Brogården genom att förlägga mer verksamhet dit på sommaren? Är det möjligt att samverka kring andra lokaler? Just samarbetet med EFS, som ju är en del av Svenska kyrkan och inte ett eget samfund eller annan kyrka, är verkligen utmanande just idag när temat är Enheten i Kristus! Är vi två eller ett? Är vi ”vi och de” eller ett enda vi?

Att vara kristen församling i Svenska kyrkan idag är inte lätt, det finns så många praktiska och teoretiska parametrar att ta hänsyn till.. men detta får inte leda till att vi slutar att vara kyrka och i stället blir fastighetsförvaltare som kämpar på med att reovera och underhålla byggnader eller ”festfixare” som anordnar roliga event för att fylla kyrkorna med folk och förbättra statistiken – nej, ”om det alltså finns tröst genom Kristus, uppmuntran från kärleken och gemenskap från Anden ... ” måste vi fortsätta att vara Guds folk i Enånger-Njutånger (eller var vi nu befinner oss) och ”låta det sinnelag råda hos [oss] som också fanns hos Kristus”! Medvetna om att det är Honom vi representerar och för hans rikes skull vi bedriver församlingsverksamhet och firar gudstjänster. Därom torde det i alla fall råda total enighet.

Tillsammans, som anställda, förtroendevalda och andra engagerade i församlingen får ni nu tillsammans med vikarierande kyrkoherden och så småningom med en ny ordinarie kyrkoherde bereda vägen för Enånger-Njutångers församling in i framtiden genom att följa upp sådant vi pratat om under visitationsdagarna och det som kommit fram i förvaltningstillsynen. Detta är viktigt så att inte protokollet från visitationen bara sätts in i en pärm och det inte händer någonting till nästa visitation när biskopen kommer om fyra år. Utan våga, ”fria från självhävdelse och fåfänga, vara ödmjuka och sätta andra högre än er själva” som det står i episteltexten ta emot den hjälp och det stöd som ni kan få från stiftskansliet för att komma framåt i ert goda arbete.

Tillsammans kan ni, människor som bor i alla olika delar av Enånger-Njutångers församling och medlemmar i EFS-föreningen, lägga grunden för den framtida ”kyrkan” just här!

Amen

Vid kyrklunchen i S:t Olofsgården kommer ordet lämnas fritt med anledning av prostvisitationen.